

hæng med hele hendes tidligere Digtning, forekommer det os ikke rimeligt, at hun med det har villet lovprise en Kjærlighed som Vendlas og Rudolfs, der lige saa godt kan være Begyndelsen til et Ægteskab à la Hr. og Fru Barks som til noget bedre — heller ikke, at hun har villet de Grundsætninger til Livs, som bærer hendes tidligere Værker.

Man har vist taget noget for haandfast paa det lille Stykke. Mon dets Forfatter har villet andet end nu for en Gangs Skyld med Spøg og Latter ramme de „sande Kvinder“, som ikke er mindre uselvstændige og slaviske, ikke mindre oplagte til „den gamle Promenade omkring den varme Grød“, fordi de hænger nogle „emanciperede“ Talemaader paa sig? Og saa le lidt med det samme ad Kvindesagsdamerne, der som andre dødelige har deres komiske Side, og ad de Misgreb, som let kan gjøres, hvor noget nyt skal frem, og ad den mandlige Styrke — her lig med Voldsomhed — der gaar af med Sejren, ganske som i de gamle Dage, da man ikke kjendte noget til Kvindesag. Mon Fru Leffler har villet andet?

Ja, vi indrømmer, at andre Fortolkninger er *tænkkelige*. Men denne er den eneste mulige, naar man betragter Fru Lefflers nyeste Bog som en *Fortsættelse* af hendes tidligere Produktion og ikke som en *Nybegyndelse*. Dette haaber og tror vi, den ikke er.

Elisabeth Grundtvig.

Fælleseie!

I Anledning af Redaktionens Ønske om at høre gifte Dammers Mening om „Fælleseie eller Særeie i Ægteskabet“, svarer jeg som Menneske, Hustru og Moder — *Fælleseie!* — Gjælder det i Livet, at Enighed gjør stærk, saa gjælder det først og fremmest i Ægteskabet, som er Samfundets Grundstøtte. — Samraad, fuld Fortrolighed og Fælleseie, det findes af sig selv i et godt Ægteskab — men skal der sættes nogen Lov for og til det Gode, saa maa det være ad denne Vei.

Hvad Kvindernes Erhverv angaaer, da kan kun de Kvinder, som ere opdragte til selvstændig Virksomhed og veed, hvad det er at arbeide, tale om den Sag; — eller troer man, at det er saa let at rive sig løs fra en Virksomhed eller Beskjæftigelse, som man har offret Aar af sit Liv paa at sætte sig ind